

jeg et Tilfælde fra den senere Tid, hvor man nægtede en Person, som gerne vilde have Pas, Udrejsetilladelse, fordi vedkommende ikke kunde bevise, at hun var dansk Under-saet. Det drejede sig om en ældre Kone, født før 1864, menhun kunde ikke fremlægge andet end sin Daabsattest; det var ikke tilstrækkeligt for Politiet, og man nægtede hende altsaa Udrejsetilladelse.

Justitsministeren bemærkede, at der er Forskel mellem Udvisning og Nægtelse af Opholdstilladelse, og sagde, at man kunde godt faa Opholdstilladelse, naar man havde Arbejde, men naar der ikke var Arbejde indenfor det paagældende Fag, kunde den paagældende ikke uden videre faa Opholdstilladelse. Men vi har mange Tilfælde i Nordslesvig, hvor Folk havde Arbejde og havde haft det i lang Tid; flittige Mennesker, som ikke havde ladet sig noget komme til Skyld, men alligevel pludselig skal vises ud. Det er Folk, som har giftet sig ind i danske Familier, og dem skal der nu uden nogen som helst Grund nægtes Opholdstilladelse. Jeg forstaar ikke ret den Politik. Man skelner mellem Udvisning og Nægtelse af Opholdstilladelse. Det forstaar vi nok dernede, for vi har lært under Preussernes Regimente, hvad det vil sige at blive udvist, men det var dog en Betingelse for Udvisningen, at vedkommende skulde være faldet til Besvær. Men jeg kender de Svar, der er kommet fra Justitsministeriet til Politiet dernede. Der blev sagt for nogen Tid siden — jeg tror, det stammer fra Ministeriet —, at de, som ikke havde ladet sig komme noget til Skyld, kunde faa Opholdstilladelse, naar de indgav ny Ansøgning, og jeg ved, at der er indgivet fornyede Ansøgninger fra saadanne Folk, men Svarene derpaa har været afvisende uden nogen Begrundelse. Jeg skal nævne et Tilfælde, som ogsaa er Justitsministeren bekendt, det drejer sig om Musiker Osten, som i sin Tid blev udvist, fordi han — jeg ved ikke, om det skal kaldes Deltagelse i syndikalistisk Bevægelse — i sin Tid under en Strejke fik i Opdrag af sin Bestyrelse at gøre sine Kolleger opmærksom paa, hvilke kollegiale Forpligtelser de havde under en Strejke. Han har indgivet Andragende om at faa Lov til at komme tilbage til Nordslesvig, hvor hans Familie, som er dansk og født i Danmark, er bosat, men han fik Afslag paa sin Ansøgning. — Justitsministeren bemærkede ogsaa, at man ikke uden videre kunde anse en Forlovelse for tilstrækkelig. Jeg antager, at Ministeren, naar han nævnte Forlovelser, har haft et bestemt Tilfælde for Øje. Jeg kender et saadant Tilfælde, det drejer sig

om en Mand, der har været bosat i Haderslev et Par Aar eller halvandet Aar og der forlovet sig, en Forretningsmand, en vis Hr. Oehler, som er forlovet med en Datter af Fiskehandler Winge. Han har faaet Tilhold om at forlade Landet for et Par Dage siden og er altsaa tvunget ud over den danske Grænse. Jeg ved ikke, om man kan sige, at en saadan Forlovelse ikke kan tages for gode Varer. Jeg kender mange andre Tilfælde. Man maatte dog i hvert Fald forlange, at der forelaa en gyldig Grund til Udvisningen. Det viser sig, at man havde det bedre under Preusserne. Da skulde der dog være en gyldig Grund til Udvisningen; man skulde være faldet Staten til Besvær. Jeg kender mange Tilfælde, baade fra Haderslev og Aabenraa og Sønderborg, hvor det drejer sig om Folk, som ikke har ladet sig noget komme til Skyld udover det, som er Justitsministeren bekendt, og jeg kender ogsaa Justitsministeriets Svar, som uden nogen som helst Begrundelse gik ud paa, at Udvisningerne skulde oprettholdes.

Steincke: Flere ærede Talere har ræsonneret, som om de Grunde, der har ført til den oprindelige Lov, hvis Forlængelse vi i Dag diskuterer, stadig er til Stede. Det kan vi fra vor Side ikke indrømme, i hvert Fald ikke, uden at vi faar det nærmere dokumenteret gennem en eventuel Udvalgsbehandling. En af de afgørende Grunde, som der efter vor Opfattelse maa have været til denne midlertidige Krigslovgivning, er Krigsforholdene, Faren for, at Personer, der har boet her i Landet i en vis Tid, skulde f. Eks. udøve Spioneri, som der flere Steder har været megen Tale om. Denne Fare maa antagelig nu være forbi, og man kunde nævne flere andre Forhold i saa Henseende, som er ganske forandrede efter den egentlige Krigstilstands Ophør. Dette er altsaa vor Begrundelse af, at vi ønsker Sagen nærmere diskuteret i et Udvalg, et Ønske, som i øvrigt ikke kan forekomme nogen overraskende, da jeg i Fjor ved Behandlingen af det tilsvarende Lovforslag udtrykkelig sagde, at vi vilde kræve dette Administrationsomraade nærmere undersøgt og forlange de Oplysninger, der hører herhen, forelagt et Udvalg, idet man maa anse det for uheldigt, at en saa væsentlig Afgivelse fra den almindelige Retstilstand gælder en Daglængere end nødvendigt. Man kan altsaa ikke en Gang i Forslaget om Udvalgs Nedsættelse se nogen særlig Uvillie mod den højtærede Justitsminister. Vi bebudede allerede i Fjor, da ingen af os